

عنوان مقاله:

نقش اسناد الکترونیک و امضای الکترونیکی در اثبات دعوی در ایران و عراق

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم انسانی، علوم آموزشی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

سلیم رسول محمد - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد علوم تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

افزایش استفاده از اینترنت موجب رغبت و تمایل افراد به برقراری روابط در فضای مجازی و خصوصا معاملات تجاری به شیوه الکترونیکی شد، اما با توجه به دوری و عدم حضور فیزیکی متعاملین در اینگونه روابط تجاری، نیاز به روشی برای احراز هویت طرفین است. همانطور که در دنیای واقعی، امضا هویت اشخاص را معلوم می کند، همین تفکر در دنیای مجازی و تجارت الکترونیک موجب ایجاد امضاهای الکترونیکی و سپس استفاده از آن به طور گسترده در میان تجار و سایر اقشار جامعه شد. امضای الکترونیکی نه تنها موجب شناسایی افراد و افزایش سرعت و دقت در روابط مجازی و الکترونیکی می شود بلکه عدم تغییر و خدشه در اسناد و محرمانگی پیام ها را نیز اثبات می کند. امضای الکترونیکی دارای انواع مختلفی است که پرکاربردترین و معتبرترین نوع آن در مراجع قضایی و حقوقی امضای دیجیتال است، زیرا به طریق مطمئن ایجاد و نگهداری می شود و در حکم اسناد معتبر و قابل استناد است، البته باید صحت آن توسط دفاتر خدمات صدور گواهی الکترونیکی تضمین شود. در خصوص امضای الکترونیکی محدودیت ها و مشکلاتی نیز وجود دارد که یا مربوط به اشخاص است و بحث جعل هویت و نفوذ هکرها مطرح می شود و یا مربوط به اشکالات سیستم های الکترونیکی است. با توجه به نوبت بودن قانون در دو کشور پژوهش حاضر با رویکرد توصیفی تحلیلی به مطالعه و تحلیل متون و قواعد اسناد الکترونیک و امضای الکترونیکی در اثبات دعوی در ایران و عراق و بهره گیری از برخی متون حقوقی رویکرد تطبیقی را دنبال کرده است.

کلمات کلیدی:

اسناد الکترونیک - امضای الکترونیکی - دعوی - ایران - عراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1669044>

